

Men hvis vi skulle indrette arbejdsmarkedet sådan, at det, når vores børn fik røde hunde – det strækker sig over 10 dage, og så smitter den ene den anden – ender med, at man skulle være væk fra arbejdsmarkedet i 14 dage, så tror jeg faktisk, det er helt urealistisk at forestille sig, at vi kan lave nogle ordninger, hvor vi kunne blive væk fra vores arbejdsplads så længe.

Så må vi tage det næstbedste. Det er altså bedre, at man finder en god og stabil løsning med nogle mennesker, der måske er blevet pædofiltekkede af kommunen, altså at man har set på straffeattesten og andre ting. De kunne være legeonkler eller andet i forbindelse med daginstitutionen, så børnene lærer dem at kende, når det ikke brænder på. Sådan nogle ordninger kunne man prøve at udvikle. Det er sådan set det, der er tanken bag det. De behøver for den sags skyld ikke at være kommunale, men det kommunale led kan være fødselshjælper i forhold til en god idé og en god ordening, forældrene kunne tænkes at benytte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetiden

Spm. nr. S 2180

1) Til statsministeren af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil statsministeren oplyse, hvornår Forsvarets Efterretningstjeneste ændrede sin vurdering fra, at Saddam Husseins Irak muligvis var i besiddelse af masseødelæggelsesvåben, og så til, at Irak »sandsynligvis« rådede over sådanne våben?«

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil ønske statsministeren god eftermiddag. Det har jo taget noget tid at komme ind til i hvert fald et af substanspunkterne i den her sag om Irak. Men jeg føler ligesom, at vi gør fremskridt, og jeg håber også, at vi kan komme lidt videre i dag.

Nu er det jo snart 1-års-dagen, siden Danmark gik i krig, så det vil jo være meget godt, hvis vi kan komme lidt nærmere, hvad det egentlig var, der var baggrunden for det, der skete.

Grunden til, at jeg har kaldt statsministeren ned, er, at statsministeren jo i et skriftligt svar har gjort klart, at det var »efterretningstjenestens vurdering, at Irak sandsynligvis rådede over biologiske og kemiske våben«.

Det er første gang, det har været fremme, så det synes jeg er en interessant iagttagelse.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren: Hvornår gik Forsvarets Efterretningstjeneste fra at have en vurdering af, at der muligvis var masseødelæggelsesvåben i Irak, og over til det, statsministeren her slår fast, nemlig at der sandsynligvis var det? Hvornår skete den ændring fra Forsvarets Efterretningstjenestes side?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg ikke er bekendt med, at Forsvarets Efterretningstjeneste skulle have ændret sin vurdering af, om Saddam Hussein var i besiddelse af masseødelæggelsesvåben.

Kl. 13.00

Søren Søndergaard (EL):

Ah, statsminister, det kan jeg ikke tro. Jeg kan ikke tro, at statsministeren sætter sig så dårligt ind i de papirer, han får fra efterretningstjenesten, og i de papirer, som er tilgængelige for efterretningstjenesten. Det kan jeg ikke forestille mig.

Mon ikke statsministeren lige skulle overveje det en enkelt gang mere og så svare på det relativt simple spørgsmål, der bliver stillet: Hvornår var det, at efterretningstjenesten ændrede holdning fra, at der muligvis var masseødelæggelsesvåben i Irak, og til, at der sandsynligvis var masseødelæggelsesvåben i Irak?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen det er faktisk ikke muligt for mig at føje mere til, hvad jeg allerede har sagt. Jeg er simpelt hen ikke bekendt med, at Forsvarets Efterretningstjeneste skulle have ændret sin vurdering.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen som medspørger.